

ОТПУСНИ СЕ И МЕЧТАЙ

ПРОЕКТ **АРХ. ПЕНКА СТАНЧЕВА** (WWW.PS-ARCHITECTS.COM),
ФОТОГРАФИЯ **ВЕНЦИСЛАВА ВАСИЛЕВА**

Интересен прочит на темата „къща в къща“, две напълно различни дневни, впечатляващо овладени обем и височина, умело режисирани гледки към вода и заличени граници между интериор и екстериор – новият проект на арх. Пенка Станчева има с какво да ни впечатли. И да ни накара да мечтаем.

Всички, които попадат за първи път в тази къща, недалеч от София, са удивени. Дървена постройка, изграждаща „втора кожа“ около стара масивна вила, пространство с двойна височина и запазени максимално в натуралния им вид дървени трупи, панорамни прозорци с гледка през дърветата към водата – всичко тук очарова. Чак когато окото привикне с всичко това, започва да открива малко по малко детайлите. ▸

Структурата на „втората кожа“ на къщата дава нейния специфичен характер. Мощни дървени трупи изграждат обемите на входното преддверие и външната дневна. Оставени в техния естествен цвят и материал, те насищат пространството по необичаен начин.

В топлите летни дни благодарение на широкоформатните плъзгащи прозорци границата между интериор и екстериор на практика се заличава.
Специално внимание е отделено именно на прехода вътре-вън. Той е плавен и се случва в няколко стъпки. Като от фуния постепенно се излиза от малката дневна и се попада в просторната втора външна дневна с двойна височина. Директната връзка на това второ пространство с природата са големите плъзгащи витрини, които водят към откритата тераса. В това движение отвътре навън пред погледа се наслагват пространства и перспективи. ▸

Къщата не е нова. На терена отдавна съществува стара двуетажна масивна постройка с ниски и малки помещения. Това е типичната вила от 70-те години на миналия век, недалеч от столицата. През 90-те нов собственик изгражда разширение от дървени трупи около масивната сграда. Така се ражда тази „къща в къщата“. Но проектът не е завършен и къщата е препродадена, оставяйки множество нерешени проблеми. Дървената постройка е без дограма и врати, помещенията са с недобри пропорции и трудни за обживяване, контрастът на височините е твърде голям, строителството е некачествено. Това е моментът, в който стари клиенти на PS-ARCHITECTS ги канят отново да дадат живот на това място.

Архитектите са очаровани от местоположението и прекрасната гледка към водата. Впечатляващ е и основният обем (бъдещата дневна), в който всички се влюбват от пръв поглед. Но веднага прави впечатление диспропорцията на това трудно за обзавеждане пространство. Контрастът във височините също е голям – почти 7 метра в разширението и само 2,40 метра в старата къща.
Пространството е овладяно чрез организиране на две основни зони. Групата за сядане е решена чрез единични обекти – мебели със знаков дизайн, подбрани прецизно като комбинация от обеми, материи и цветове. Пред камината е поставена триметровата маса за хранене, а над нея – акцентно осветително тяло.

Парапетът на тази тераса е изграден от стъкло с идеята да не спира погледа, който се плъзга над голямата дневна и отново достига през дърветата до водата. Вътре в стаите формите са меки, стените са облечени с текстил, който преминава със своя фин растер и по тавана. Облите линии са съчетани с по-изявена цветност, сякаш пропила се от пейзажа. Към всяка спалня има баня и дрешник. В усамотена пристройка на първия етаж, встрани от основните дневни зони, е разположен кабинетът.
Елементите, изграждащи средата, са малко на брой и в много добра комуникация помежду си. Вертикали в тъмносиво като алуминиеви прозорци и фини крака на мебели, структурират решението и придават графичност на иначе потъващия в бежови тонове поглед. Дискретната цветност в текстила на мебелите, кадифе и вълна, е обогатена с релефа на дамаската на фотьойлите, наподобяващ листата на дърветата отвън, и акцентиран с наситения нюанс и блестяща повърхност на ниската маса. ■

Това място те кара да мечтаеш. Всичко в решението му е едновременно прецизно в детайлите, но и ненатрапчиво. Сутрешната светлина пълзи бавно по бетоновите настилки и сякаш гради втора подвижна структура върху тях. Забравяш. Отпускаш се и си почиваш.

Навлизайки в сърцевината на къщата на първия етаж в масивната каменна постройка, зад втори ред плъзгащи се прозорци, се озоваваме в пространство, чийто мащаб е много по-познат. Тук е разположена кухнята с малка маса за хранене и зоната с телевизор – закътано място за студените дни. Контрастът между обемите на двете дневни е компенсиран със смяната на начина на разработка на пространствата. Ако във външната дневна структурата на дървените трупи придава суровост и известна грубост на пространството, вътре повърхностите са чисти, дървото отново присъства като материал, но тук то е използвано с финес. Отвътре панорамата е различна. Погледът преминава през растери и цветове, които напомнят тези на пейзажа отвън. Усещането е по-интимно.
Структурата на някогашната малка вила е запазена максимално. Спалните в този дом са на втория етаж. До тях се стига по стълби и през терасата на вътрешната масивна постройка.

